

primul paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, să convină cu privire la instanța competentă să soluționeze acțiunile formulate împotriva deciziilor adoptate de Comitetul de supraveghere și cu privire la legislația aplicabilă la judecarea acțiunilor respective?

2.2. În cazul în care răspunsul la întrebarea 2.1 este afirmativ: în lipsa unei convenții în acest sens, faptul că o instanță din statul membru al cărui cetățean este reclamantul se pronunță în temeiul dreptului național cu privire la o acțiune formulată împotriva unei decizii a Comitetului de supraveghere este în conformitate cu articolul 63 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 (JO L 210, p. 25, Ediție specială, 14/vol. 2, p. 64).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1783/1999 (JO L 210, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 236).

Acțiune introdusă la 11 aprilie 2013 — Comisia Europeană/ Republica Finlanda

(Cauza C-178/13)

(2013/C 156/40)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: I. Koskinen și J. Hottiaux)

Pârâtă: Republica Finlanda

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că prin neadoptarea, în ceea ce privește conducătorii auto independenți, a tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2002/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier (¹) sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor acte Comisiei, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (1), al articolelor 3-7 și al articolului 11 din această directivă;

— obligarea Republicii Finlanda la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 23 martie 2009.

(¹) JO L 80, p. 35, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 125.

Acțiune introdusă la 12 aprilie 2013 — Comisia Europeană/ Republica Slovenia

(Cauza C-188/13)

(2013/C 156/41)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Rous și J. Hottiaux, agenți)

Pârâtă: Republica Slovenia

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru transpunerea Directivei 2011/18/UE (¹) a Comisiei din 1 martie 2011 de modificare a anexelor II, V și VI la Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate sau, în orice caz, prin neinformarea Comisiei, Republica Slovenia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 din aceasta;

— obligarea Republicii Slovenia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 31 decembrie 2011.

(¹) JO L 57, p. 21.

Ordonanța președintelui Curții din 13 martie 2013 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania, susținută de: Republica Franceză, România, Regatul Țărilor de Jos, Republica Slovacă

(Cauza C-148/12) (¹)

(2013/C 156/42)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 138, 12.5.2012.